

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

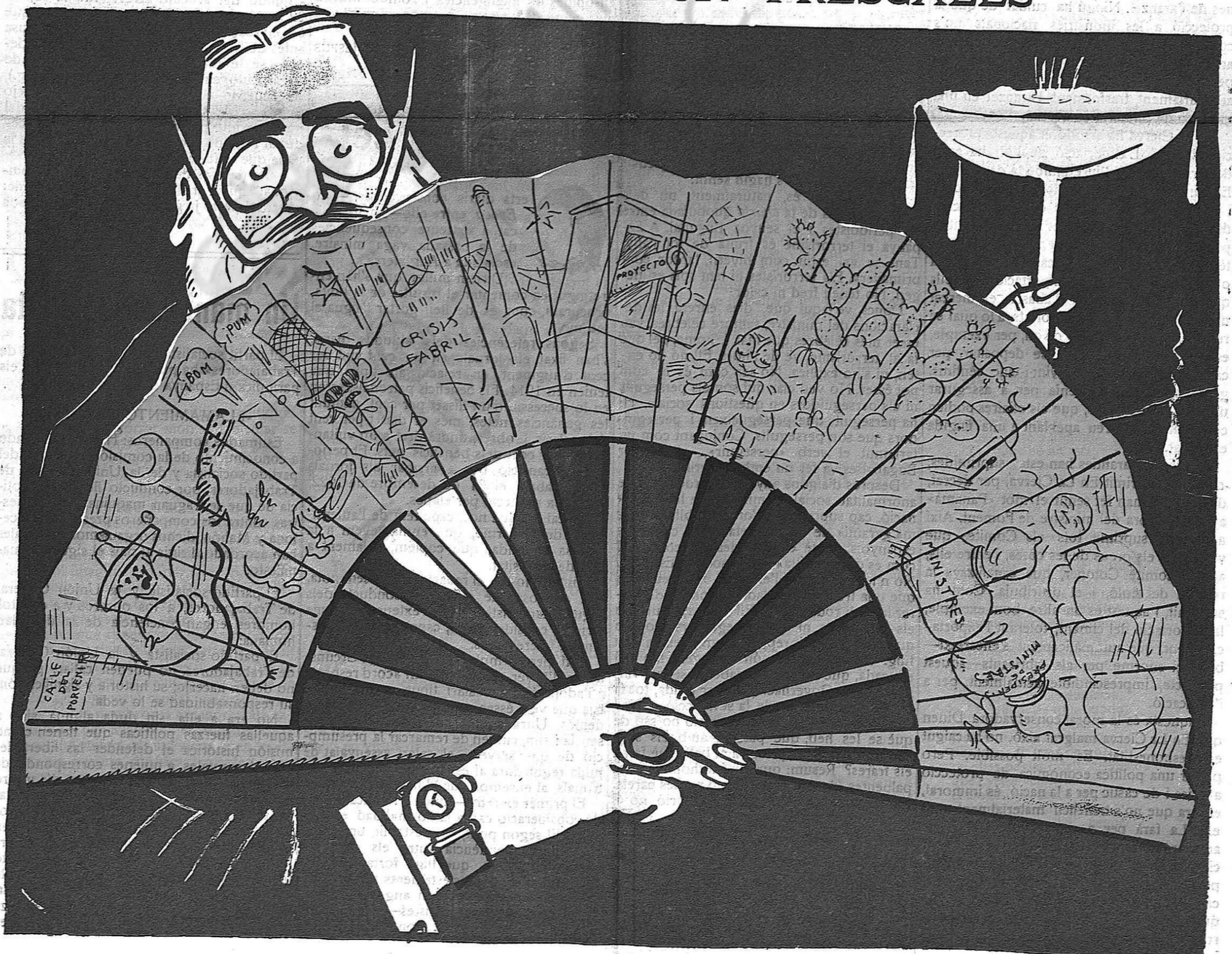
DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
TELEFONO A 4115. - BARCELONA

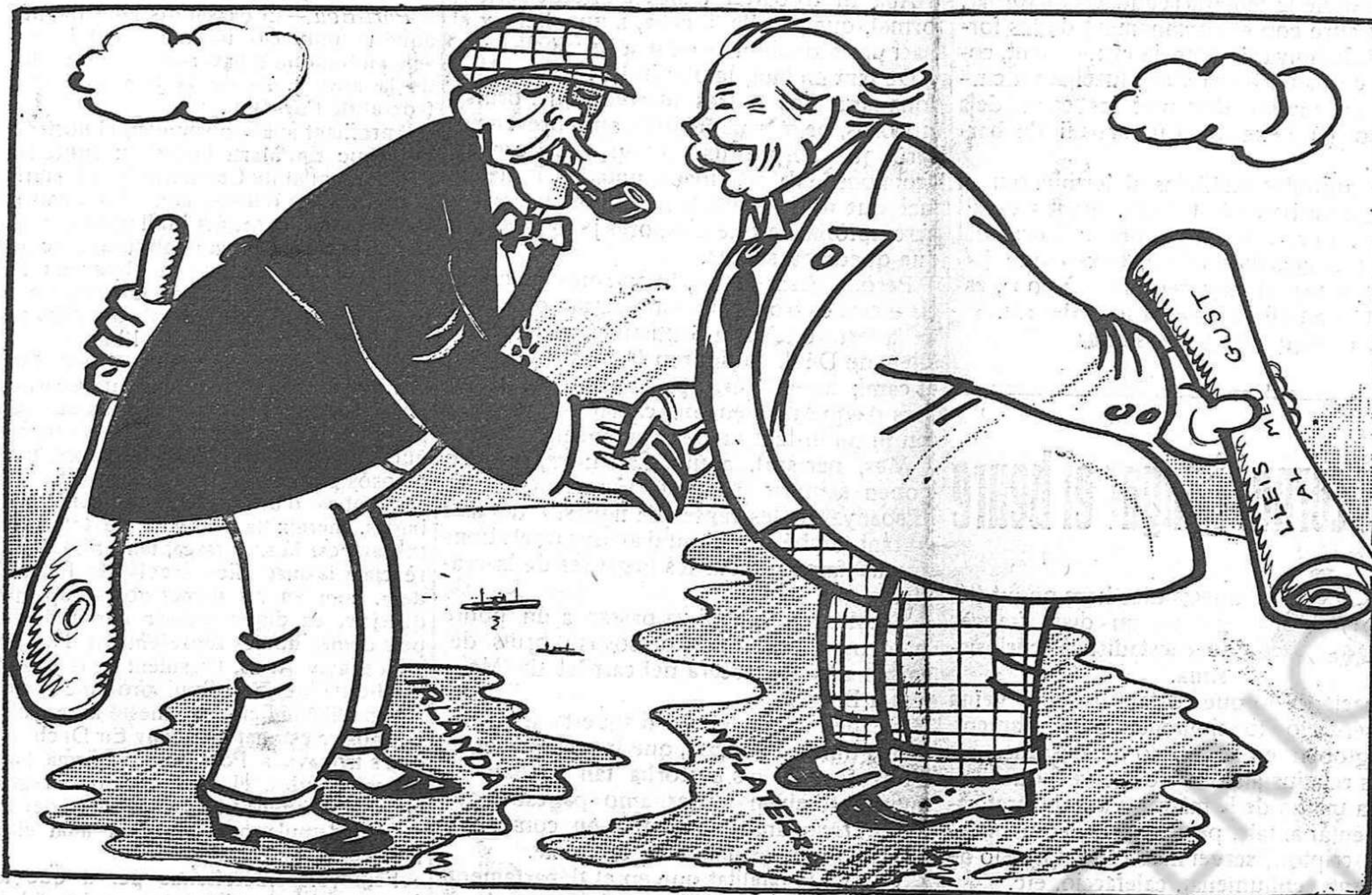
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Fóra de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50. - ESTRANGER, 2'50

LA FRESCA DE DON FRESCALES

—No hay que apurarse por el verano,— porque cuanto se haga... todo es en «vano»

La conferència

—Amb sinceritat parlant,
crec que entendre's be podrem...

—I si acàs no'ns entenem
garrotada... i endavant.

Després de la pedregada

— Jo prou he tocat a mal temps, però Nostre Senyor no m'ha escoltat.
— No són campanes, sinó "canons", lo que fa falta.
— Ai, Jesús, Maria i Josep!... Com vos torneu, Tófol?...

que l'has feta tu, ho pots creure, no s'ha vist en lloc, en lloc, sinó aquí, en aquesta Xauxa, pàtria dels grans saltadors, dels polítics sense escrúpols i dels bens cegos i sorts.

Però això a un hom l'espabila... S'ha acabat el badar, no! Quan torni a esclatar la guerra, —que serà dintre de poc, si el Senyor no fa un miracle— el que és jo, noestic per brocs: digui la gent lo que vulgui, em poso a acaparador.

C. GUMA

Comunistes i fascistes se les estan clavant, encara, de mala manera en tota Itàlia.

L'altre dia a Roma, en sortir d'un míting van desapar-se més de sis mil trets comptant-se un centenar de ferits.

Senyor Bugallal: què fa que no'ns aixeca allò?...

Espanya, comparada amb el món, és una bassa d'oli.

Però... és una bassa, deu dir-se l'home

Ja degueren veure la solució de la crisi. Dos pegadets en un banc. En Ordoñez, a Hisenda; i En Wais a Gràcia i Justícia.

Però la Hisenda, i la Gràcia i la Justícia per ara bones.

Sinó que ja li deia al President un periodista muñozsequista:

—Cuando Ordoñez la vaca, Wais a ver que seca está.

Ni els mugrons no li quedaran.

Cablegrama de Lima:

«Unos desconocidos han arrojado una bomba al Presidente del Perú.»

¡Perú... qué brutus!

Diuen de Ceuta que s'ha determinat aplaçar les projectades operacions.

Es necessitaven dotze mil homes i sembla que aquests precisen a Espanya.

Es clar!... Per a guardar el Zoco La Cierva, que està molt assetjat.

El Papa Benedicte XV ha rebut en audiència als tripulants del vaixell-escola «Cataluña».

—Catalunya?—els degué dir el sant varó—...Ah, sí... ja sé... La terra de mossèn Jaume Collell!...

I els devia fer passar a la Capella Sixtina... i allí els devia sollicitar la gentilesa de que li cantessin «Els Segadors».

Amb motiu de les fortes calors... A Madrid ha començat la desbandada de polítics.

Be prou i massa que tornaran. Així que sentin l'olor de la carnassa.

Degut a les anormals circumstàncies... El Comitè del Partit Republicà, Democràtic, Federal, Històric... i no sabem quantes coses més ha acordat suprimir la Festa de la Presa de la Bastilla.

Enguany, doncs, ni mitja presa! Pobre Bastilla! I pobre Revolució Francesa!

A tot arreu grans xafogors que estoven el cervell dels homes.

A París 36 graus, a l'ombra. A Londres, 38 graus.

A Nova York, la gent aviat és torrerà pels carrers.

Que prenguin paciència, que aquí ja fa temps que estem torrats.

Tots els espanyols estem fets uns il·lustres cacauets.

Aquest número ha passat per la censura governativa

A Leipzig segueix exercint el Tribunal que jutja als culpables de la guerra.

Per ara, la major part de generals i oficials acusats de greus actes són absolts i ovacionats pel poble alemany.

Veiam, veiam si encara resultarà que els culpables de la guerra són aquelles criatures belgues de les mans tallades.

I quina en fóra que, al final, tinguéssim de tornar a alçar la estàtua de l'Hindenburg!...

Sembla que els requetés tradicionalistes del pla de Barcelona preparen una sorollosa «diada» per a la festa de Sant Jaume.

Molt ull, eh! Vegin de no extralimitar-se amb això de la «diada»; i procurin que no ho sigui massa, de sorollosa.

Recordin allò tan popular:

«El dia de Sant Jaume de l'any trentacin va haver-hi gran gresca dintre del torin.»

Llegim en un diari que els elements afins a la «Lliga» sembla que no estan disposats a deixar-se seduir per la «Federación Monárquica Autonomista».

Rubors en aquesta hora? El que deuriem fer és confessar que ja fa temps que estan «seduits».

Qui sap qui va ésser el primer monárquico que va seduir-los.

Pobret!... ja deu fer malves!

Per iniciativa dels regidors radicals—regidors havien d'ésser!—el partit d'En Lerroux a Barcelona ha convidat a un gran banquet als republicans vinguts amb motiu de la famosa Setmana Municipal.

En els brindis podia dir En Mir i Miró:

«Ja ho veuen, senyors, com ens la passem. No fem ni fumem, prò encara mengem.»

A l'objecte de deturar els automòbils que corrin massa, d'ara endavant els guàrdies urbans tocaran una sirena.

I els de l'auto... tres pitos. Ja podrà anar cantant la sirena!... El que és si ells no es deixen estimar!...

Diàleg de dos pares de la pàtria, al sortir del Senat.

—Saps Fulano?... No ha pogut assistir a la sessió perquè té una meningitis.

—Caram!... Malaltia greu, molt greu. O es moren, o es tornen imbecils.

—Com ho saps?

—Ai, ai!... Perquè jo l'he tinguda.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8